

Asia T-34/02 R

B

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio

Välitoimimenettely — Valtiontuet — Laivanrakennukseen ja -muuntamiseen
liittyvät tuet, jotka on myönnetty kehitystukina — Takaisinperiminen —
Perusteltu luottamus — Fumus boni juris — Kiireellisyys

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys
25.6.2002 . . . . . II-2806

Määräyksen tiivistelmä

1. *Valtiontuki — Sääntöjenvastaisen tuen takaisinperiminen — EY 88 artiklan sisältä-
mien menettelymääräysten vastaisesti myönnetty tuki — Tuensaajien mahdollisen
perustellun luottamuksen suoja — Edellytykset ja rajoitukset
(EY 88 artikla)*

II - 2803

2. Väliaikainen oikeussuoja — Täytäntöönpanon lykkääminen — Myöntämisedellytykset — Vakava ja korjaamaton vahinko — Todistustaakka
(EY 242 artikla; ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohta)
3. Väliaikainen oikeussuoja — Täytäntöönpanon lykkääminen — Myöntämisedellytykset — Vakava ja korjaamaton vahinko — Valtiontuen takaisinperimiseen velvoittava komission päätös — Kansalliset täytäntöönpanotoimenpiteet — Sisäisten oikeussuojakeinojen vaikutukset
(EY 242 artikla; ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohta)
4. Väliaikainen oikeussuoja — Täytäntöönpanon lykkääminen — Myöntämisedellytykset — Vakava ja korjaamaton vahinko — Valtiontuen takaisinperimiseen velvoittava komission päätös — Varallisuusvahingon poissulkeminen — Tuensaajien oikeuksien loukkaamisen ulottuvuus
(EY 242 artikla; ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 104 artiklan 2 kohta)

1. Komission EY 88 artiklan perusteella harjoittaman valtiontukia koskevan valvonnan pakottava luonne huomioon ottaen tuensaajaryitykselle voi periaatteessa syntyä saadun tuen sääntöjenmukaisuutta koskeva perusteltu luottamus vain siinä tapauksessa, että tuki on myönnetty mainitussa artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen.
2. Välitoimihakemuksen kiireellisyyttä on arvioitava sen perusteella, missä määrin asiassa on tarpeen määrätä välitoimia niitä hakeneelle asianosaiselle aiheutuvan vakavan ja korjaamattoman vahingon välttämiseksi. Kyseisen asianosaisen asiana on näyttää toteen, ettei se voi odottaa pääasiassa annettavaa tuomiota tällaista vahinkoa kärsimättä.

Ei kuitenkaan voida sulkea pois sääntöjenvastaisen tuen saajien mahdollisuutta vedota tuen palauttamisen vastustamiseksi poikkeuksellisiin olosuhteisiin, joiden perusteella niille on syntynyt perusteltu luottamus kyseisen tuen sääntöjenmukaisuuteen.

(ks. 75 ja 76 kohta)

Vahingon välitöntä uhkaa ei tarvitse näyttää toteen ehdottoman varmasti, sillä — varsinkin silloin, kun vahingon syntyminen riippuu useiden seikkojen yhteisvaikutuksesta — riittää, että vahingon syntyminen on ennustettavissa riittävällä todennäköisyydellä. Täytäntöönpanon lykkäämistä pyytävän asianosaisen on kuitenkin näyttävä toteen tosiseikat, joiden perus-

teella tällaista vahinkoa voidaan pitää vakavana ja korjaamattomana.

sille aiheutuu vakavaa ja korjaamattonta vahinkoa.

(ks. 85 ja 86 kohta)

(ks. 90—93 kohta)

3. Valtiontuen takaisinperimistä koskevassa kansallisessa menettelyssä tuensaajaa ei estetä vetoamasta sellaisen kanteen tueksi, jonka se on nostanut kansallisten viranomaisten täytäntöönpanotoimenpiteitä vastaan, tuen takaisinperimiseen velvoittavan päätöksen lainvastaisuuteen, jos se on riittänyt tämän päätöksen EY 230 artiklan perusteella. Tässä tapauksessa tämän päätöksen lopullinen luonne ei sido kansallista tuomioistuinta, joten se voi lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle kyseisen päätöksen pätevyyttä koskevan ennakkoratkaisukysymyksen EY 234 artiklan nojalla. Kansallinen tuomioistuin voi myös hyvästä oikeudenhoidosta varmistuakseen lykätä asian käsittelyä, kunnes ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ratkaissut kanteen pääasiassa.

Hakijan on näin ollen osoitettava välitoimimenettelyssä, että kansallisen oikeuden mukaiset sisäiset oikeus-suojakeinot, joiden avulla se voi riittää valtioneuvoston takaisinperimisen, eivät ole riittäviä sen estämiseksi, että

4. Oikeuskäytäntö, jonka mukaan välitoimista päättävä tuomioistuin tutkii, jos hakijoita on useita, onko kunkin hakijan osalta esitetty näyttöä varallisuusvahingosta riippumatta siitä, ovatko hakijat oikeushenkilöitä vaiko luonnollisia henkilöitä, perustuu sen velvollisuuteen tutkia kullekin tapaukselle ominaiset olosuhteet, kun kyseessä on varallisuusvahinko.asioissa, joissa kiistetään oikeus periä valtioneuvoston takaisin tuensaajilta, on tarkemmin sanoen todettu, että yhteismarkkinoille soveltumattomiksi todettujen valtioneuvoston edunsaajina pidettyjen henkilöiden oikeuksien loukkaaminen on ominaista kaikille komission päätöksille, joissa komissio määrää tällaiset tuet perittäviksi takaisin, eikä tämän voida sinänsä katsoa aiheuttavan vakavaa ja korjaamattonta vahinkoa riippumatta siitä, millaiseksi kyseisen tapahtuneeksi väitetyn erityisen loukkauksen vakavuus ja korjaamattomuus kussakin tapauksessa tosiasiallisesti arvioidaan.

(ks. 97 kohta)